

ဆုမြတ်မွန်မွန်

သူ့မျက်တောင်စူးတွေပေါ်မှာ တစ်ရူးအိပ်ခွင့်

(၁)

"နောက်ဆုံးတော့လည်း ငါ ထင်တဲ့ အတိုင်းပဲပေါ့လေ နေမြဲ ... ဟုတ်လား။ တစ်ချိန်လုံး မဟုတ်ပါဘူး ... မဟုတ်ပါဘူး ငြင်းနေသမျှ အခုတော့ နင်ဝန်ခံရပြီပေါ့လေ ... ကျွတ် ... နင်တို့ ယောက်ျားတွေဟာလေ"

"အေးဟာ ... ငါတို့ ယောက်ျားတွေ မကောင်းပါဘူး"

"ဘာမကောင်းတာလဲ"

ဖွေးနုသန့်စင်က ဆောင့်ကြီး အောင့်ကြီး အော်ချလိုက်လျှင် သူက နားဆူသွားသောကြောင့် မျက်နှာတစ်ခြမ်းက ရှုံ့မဲ့သွားရသည်။ ဒီကောင်မလေးကို သူ သည်းမခံနိုင်တော့တာ အဲဒါတွေကြောင့် လည်း ပါသည်။ တစ်ခုခု အလိုမကျလျှင် ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီး ထအော်တတ်သောအကျင့်ကို သူ စိတ်အပျက်ဆုံး။ သူ့နားတွေသည် ဖုန်းပြောရလွန်းလို့ i-pod တွေ နားထောင်လွန်းအားကြီးလွန်း သောကြောင့် ပျက်စီးမှာ မဟုတ်။ ဒီကောင်မလေး အနားမှာ နေတာများ လာလျှင် အအော်ခံရတာတွေ နဲ့ ပဲ နားကအူပြီး ပျက်စီးသွားနိုင်သည်။

ဒီနေ့တော့ ဒီဝဋ်ကြွေးကို အပြတ်ဖြတ်ရတော့မည်။

"အာ ... ဖြည်းဖြည်းအော်စမ်းပါဟာ။ မင်းကို ကိုယ် ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ပြောပြနေတာ နော်"

"ဘာကောင်းကောင်း မွန်မွန် ပြောတာလဲ။ နင်ပြောတဲ့ စကားက

ကောင်းကောင်း မွန်မွန်ပြော နေပေမယ့် အကြောင်းအရာက ကောင်း
ကောင်း မွန်မွန်မှ မဟုတ်တာ ...

နင့်ကို ငါ မုန်းတယ် နေမြ"

သူမက သူ့ကို ကိုရီးယားကားတွေထဲက မင်းသမီးတွေပုံစံအတိုင်း အံ
ကြိတ်ကာ အိုက်တင် အပြည့်ဖြင့်ပြောသည် ။ အဲဒီပုံစံကြောင့်
သူ့ရင်ထဲမှာ ရယ်ချင်စိတ်က ကျလိ ကျလိ (ငှက်အော်သံ မဟုတ်) တက်
လာသော်လည်း သူ့မှာ မရယ်ရဲချေ။ သူမ စိတ်ဆိုးသွားမှာ ကြောက်လို့
တော့မဟုတ်။ ရယ်လိုက်လျှင် သူ သိပ်ဝမ်းသာနေမှန်းသိပြီး သူမက လွ
ယ်လွယ်နဲ့ ဖြတ်မပေးတော့မှာ စိုးသော ကြောင့်ဖြစ်သည် ။

ဒါကြောင့် မှ င်သေသော မျက်နှာလေးနှင့်ပင် ...

"အင်း ... နင် ငါ့ကို မုန်းသင့်ပါတယ်ဟာ၊ နင့်လို မိန်းကလေးမျိုးနဲ့
ငါနဲ့ က မတန်ပါဘူး"

"အေး ... နင့်ကိုယ်နင် သိရင်လည်း ပြီးတာပဲ။ ငါ့လို မိန်းကလေးနဲ့
လွဲသွားတဲ့ အတွက် နင် ကောင်းကောင်း ကြီး နောင်တရလိမ့်မယ်"

အေးပါ ... အေးပါ၊ ခုလောလောဆယ်တော့ ကောင်းကောင်း ကြီး
ပျော်ရမှာ က အရင်ပါ။ သူက ရင်ထဲမှာ သာ ကျိတ်ပြောမိလျက် လူက
တော့ သိပ်စိတ်မကောင်းဟန်ဖြင့် ခေါင်းတွေကို တဆတ် ဆတ် ညိတ်ပြ
နေမိသည် ။ သူမက ခါးကိုထောက်ကာ သူ့ကို ခပ်တင်းတင်းစိုက်ကြည့်
လျက် ...

"ဘယ်လိုလဲ၊ နင် နောင်တရပြီလား၊ နင့်အချိုးတွေကို ပြင်ချင်ပါတ
ယ်လို့ ငါ့ဆီမှာ အယူခံ ဝင်ချင်သေးလား"

အမယ်လေး ... လေး ... မဝင်ချင်ပါဘူး ခင်ဗျာ။ စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်ရဲ့

ခင်ကြီးကျယ်သီချင်း ထဲကအတိုင်း တစ်ပုံစံတည်းထွက်နေတဲ့ ဒီကလေး မနဲ့ မှ ရည်းစားဆက်ဖြစ်နေရရင် သူ့လောက် လူ ဖြစ်ရကျိုး မနပ်တဲ့ အကောင်ရှိမှာ မဟုတ်တော့ပါ။ သူက ခင်ကြီးကျယ်လေးကို အားနာပါးနာ ပုံစံမျိုး ဖြင့် မော့ကြည့်လိုက်ကာ ...

"ငါ မပြင်ချင်တော့ပါဘူး"

"ဘာဖြစ်တယ်"

ဟား ... ကုန်းအော်ပြန်ပြီ။ သူက ဒီတစ်ခါတော့ တကယ်ပဲ စိတ်တို လာကာ ဂျစ်ကားစက်ဖုံး ပေါ်မှာ အေးအေးဆေးဆေးထိုင်နေရာမှ အောက်သို့ ဝုန်းခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်သည် ။ သူခုန်ချလိုက် သောအချိန်ကြောင့် ဟန်ကျပန်ကျ လက်ပိုက်ကာ စတိုင်လ်နှင့် မလိုင်နှင့် ရပ်နေသော ခင်ကြီးကျယ် မှာ လန့်ဖျပ်၍ တောင်သွားသည် ။

"ဒီမှာ ... ခင်ကြီးကျယ်၊ အဲ ... အဲ ... ဒီမှာ ဖွေးနုသန့်စင်"

"ဘာ ... ဘာ ... ဘာ ...။ နင်ကများ ငါ့ကို ခင်ကြီးကျယ် ဟုတ်လား။ အောင်မာ ... နင့်လို အပွေအရှုပ်ကများ ငါ့ကို ခင်ကြီးကျယ်လေး ဘာလေးနဲ့ ၊ နင့်ကိုယ်နင် ဘာထင်နေလဲ ... တောက်"

"ဘာမှ မထင်ဘူး။ ကိုယ်တို့ က လူသားစစ်စစ်ပဲ။ မင်းသာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘုံကြိုးပြတ်တဲ့ ဒေဝီနတ်မျိုးနွယ်လို့ ထင်နေတာ မဟုတ်လား ...

ကဲကွာ ... အပိုတွေ သိပ်မပြောချင်တော့ဘူး။ မင်းတို့ မိန်းမတွေ သိပ်ဇယားရှုပ်တာပဲ။ ပြတ် တာကို အေးအေးဆေးဆေး ပြတ်ကြစမ်းပါ ...

အေးဆေး လမ်းခွဲတာ အကောင်းဆုံးပဲ။ ဒီတော့ ကိုယ့်လမ်းကိုယ် ဆက်လျှောက်လိုက်တော့၊ နင်လည်း သွားတော့၊ ငါလည်း သွားတော့မယ်"

သူက ပြောပြီးတာနှင့် သူ့ကားပေါ်တက်ဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်လျှင် သူမက သူ့လက်မောင်းကို ဆွဲလှည့်ကာ ...

"နေဦး ... နင် ဒီလိုတော့ လွယ်လွယ်သွားလို့ မရဘူး"

"ကျွတ် ... ဘာဖြစ်တာလဲဟ"

သူမက သူ့ရဲ့ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ပုံစံကို မျက်လုံးမှေးစင်းစင်းဖြင့် စိုက်ကြည့်လျက် ...

"နင် ငါနဲ့ လမ်းခွဲတာကို ဘယ်လိုခံစားရလဲ"

သူ တော်တော် လေသွားသည် ။ နောက်များ တော့ ရစ်တတ်လွန်းသော မိန်းမများကို ဝေးဝေး ကသာ ရှောင်ပါတော့မည်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် လိုတာထက် ပိုရစ်တတ်ပြီဆိုလျှင် တော်တော်စိတ်ညစ်ဖို့ ကောင်းပါသည် ။ သူက သူမကို စိတ်လေသော မျက်လုံးများ ဖြင့် ကြည့်မိကာ ...

"ဘယ်လို ခံစားရလဲဆိုတော့ ... အင်း ... ဒီလိုပါပဲဟာ၊ ငါ့အတွက်တော့ ရည်းစားနဲ့ ပြတ်တာ ထမင်းစားရေသောက်ထက်တောင် အကြိမ်များ နေပြီဆိုတော့ ... ဒီလိုပါပဲ"

"ဘာ ... နင် တော်တော် တင်စီးပါလား၊ နေမြဲမိုးဈာန်ရဲ့ "

"ဟုတ်တယ်လေ၊ ငါက အမှန်အတိုင်းပြောတာပဲဟာ။ နင်မေးလို့လည်း ပြောရသေးတယ်"

"တောက် ... အေးပါ။ နင့်လိုကောင်မျိုး တစ်နေ့တော့ ကောင်းကောင်း ကြီးကို ဝဋ်လည်ဦး မယ်။ အဲဒီကျတော့မှ လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးဖို့ ငါစောင့်နေတယ်ဆိုတာ နင်မမေ့နဲ့ "

"မမေ့ပါဘူး၊ လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးရင် လက်နာနေဦးမယ်။ ဝါးလက်
ခုပ်ဝယ်တီး၊ ဟား ဟား ... ဘူတာကြီးတို့ အောင်မင်္ဂလာကားကွင်းတို့
သွားတီးရင် နင့်ရုပ် နင့်ရည်လေးနဲ့ ဆို ပို အလုပ်ဖြစ် မယ် ...

ဟား ဟား ... ကဲ ... သွားပြီဟေ့၊ ဝှတ်ဒ်ဘိုင်၊ ရည်းစားအသစ် ထပ်ရ
ရင် မိတ်ဆက်ပေးဦး ကြားလား၊ လမ်းတွေရင် မမြင်ချင်ယောင် ဆောင်
မသွားနဲ့ "

သူက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဂျစ်ကားပေါ်တက်ကာ မောင်းထွက်လာခဲ့
လျှင် ဖွေးနုသန့်စင်ဆို သော ကောင်မလေးသည် ဒေါသတကြီး ခြေဆော
င့်အော်ဟစ်ကာ ကျန်နေရစ်ခဲ့လေသည် ။ သူက အဲဒီ ပုံစံကို နောက်ကြ
ည့်မှန်ထဲမှ တစ်ဆင့် ကြည့်ကာ သဘောတကျ ရယ်မောရင်း ကားကို အ
ရှိန်တင်ကာ မောင်းနှင်လာခဲ့သည် ။

အင်း ... ရည်းစားတစ်ယောက်တော့ သွားရှာပြီပေါ့။ သူသည် CD ထဲ
မှ သီချင်းကို လှမ်းဖွင့် လိုက်သောအခါ စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင် သီဆိုနေသော
သီချင်းက မြူးကြွဝမ်းနည်းစွာ ထွက်ပေါ်လို့ လာ သည် ။

"ပိုးသားလေကြောင်းနဲ့ အဝေးသို့ ထွက်ခွာခဲ့၊ ရေမြေခြားခဲ့ပြီ ဘဝ
တွေလည်း ...

ငါ လက်ပြလို့ နှုတ်ဆက် ရင်မှာ ဆို့လာဆဲ ... ကြိုးစားပြီး ထိန်းထား
လည်း ယောက်ျားတန် မဲ့ မျက်ရည်စို့ပါတယ် ..."

အင်း ... သီချင်းကတော့ သူ့အတွက် ခံစားလို့ တော်တော်ကောင်းသ
ည် ။ ဒါပေမဲ့ မျက်ရည်စို့ လောက်တဲ့ အထိ ချစ်ရတဲ့ အချစ်မျိုးတော့ သူ
မတွေ့ဖူးသေး။ မျက်ရည်စို့ရတဲ့ အထိ ရယ်ရတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးတွေနဲ့
တော့ ခဏခဏပဲ သူ တွေ့ဖူးပါသည် ။ အဲဒီမိန်းကလေးတွေရဲ့ အချိုးအ
ပေါက် တွေသည် သူ့အတွက်တော့ တကယ်ကိုပဲ ရယ်စရာအတိ ဖြစ်နေ

တတ်သည် ။ အကြည်တော်ရဲ့ ဝတ္ထု တွေထက်တောင် ရယ်ဖို့ ကောင်းသည် ဟု ထင်ပါသည် ။

အခုမှ ပူပူနွေးနွေး ပြတ်ထားသော လက်ရှိရည်းစားပြတ်လေး ဖွေးနုသန့်စင်ကိုပဲကြည့်။ သူမ ကိုယ်သူမ ကိုရီးယား မင်းသမီး အွန်စောထက် လှတယ်ဟု ထင်ကာ သူမကသာ ကိုရီးယားမှာ မွေးခဲ့ ပါက အွန်စောတောင် မင်းသမီးဖြစ်မလာနိုင်ဟု သွေးနားထင်ရောက်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည် ။ လှတ ပတ ရည်းစားလေးဖြစ်သော်လည်း သူမရဲ့ အရစ်ဒဏ်တွေ၊ ကြီးကျယ်သည့်ဒဏ်တွေကို မခံနိုင်တော့ သည့်အဆုံးမှာ သူက သူမ မကြိုက်တာတွေ များများ လုပ်ပြလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ပြတ်စခန်းသို့ မြန်မြန် ပဲရောက်လေတော့တာဖြစ်သည် ။

သူ့ရဲ့ လက်သုံးစကားအတိုင်း ပြောရလျှင်တော့ ပျင်းလို့ ရည်းစားထားတာ၊ ရည်းစားထား တော့လည်း ပြန်ပျင်းလာတယ်ဆိုတာပဲ ဖြစ်တော့သည် ။ သူက ကားမောင်းနေတုန်းမှာ ပဲ ဖုန်းက ဝင်လာသဖြင့် ဖွင့်နားထောင်လိုက်လျှင် ထုံးစံအတိုင်း ဘော်ဒါတွေဆီက ဖြစ်လို့ နေသည် ။

"ပြော ... ဟေ့ကောင်"

"အေး ... ငါတို့ Coffee Circle မှာ ရောက်နေတယ်။ မင်း ဘယ်နေရာမှာ လဲ၊ ဇယားနဲ့ လား"

"On the way ပဲ ဟေ့ကောင်၊ ဇယားလည်း ခုပဲရှင်းခဲ့ပြီ"

"ဟား ... မိုက်တယ်ကွာ၊ ဒါဆို ဒီကိုရွှေ့ခဲ့တော့လေ၊ ဇယားရှင်းတဲ့ အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ဒီဝိုင်း ကိုပါ ရှင်းလိုက်ပေါ့"

"ဒီလောက်တော့ သွေးရဲပါတယ်ကွာ၊ အိုခေ ... ရွှေ့ခဲ့ပြီ ယောက်ဖတို့"

"အိုကေ ... အိုကေ ... ဆီးယူ"

သူက ဖုန်းကို ပြန်ပိတ်လိုက်ကာ နိုင်ငံခြားရုပ်ရှင်ကားတွေထဲက မင်းသားတွေအတိုင်း "ရဟူး" ဟု အော်ပြီး လီဗာကို ပို၍ ဖိနင်းလိုက်သည်။ ။ အဲဒီမင်းသားတွေ ဘာအဓိပ္ပာယ်နှင့် "ရဟူး" လို့ အော်တတ်သလဲ တော့ သူမသိ။ အင်တာနက်ထဲက Yahoo! မဟုတ်နိုင်တာတော့ သေချာသည်။ ။ ဖြစ်နိုင်တာကတော့ စိတ်ညစ်နေလျှင်တော့ "ရဟူး" ဟု မအော်နိုင်ပါ။ "ရဟူး" ဟု အော်သော သဘောမှာ မြူးတော့ မြူးနေသည် ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ပဲဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ။

သူ့ကားလေးသည် များ မကြာမီမှာ ပဲ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ချိန်းဆိုထားရာ Coffee Circle သို့ ရောက်သွားသည်။ ။ သူ ဝင်လာတာကို မြင်သောအခါ သူငယ်ချင်းတွေက လက်တစ်ချက် လှမ်းပြ သည်။ ။ အနီးနားသို့ ရောက်သွားသောအခါ လက်ဝါးတွေ ထောင်ထားသော သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ လက် တွေကို တဖြောင်းဖြောင်းစီ လိုက်ရိုက်ပြီးမှ သူက ခုံတစ်ခုံမှာ ပစ်ထိုင်လိုက်သည်။ ။ လေတစ်ချက်ချွန် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နဲ့ ရှိသော သူ့ပုံစံကို သူငယ်ချင်းတွေက တစ်ယောက်တစ်ပုံစံစီ အကဲခတ်နေပြီးမှ ...

"ဘယ်လိုလဲ၊ ဇယားကို ဘယ်လိုရှင်းခဲ့သလဲ"

"ရှင်းခဲ့တဲ့ ဇယားက ခင်ကြီးကျယ်လား"

ဘိုဘိုနဲ့ လင်းသက်က သူ့ကို တစ်ပြိုင်နက်လိုလိုမေးသည်။ ။ သူက နှစ်ယောက်စလုံးကို ခေါင်း ညိတ်ပြလိုက်ပြီးမှ ...

"အေးပေါ့ကွာ၊ ခင်ကြီးကျယ်ပဲပေါ့။ ။ ငါ့ရဲ့ လက်ရှိရည်းစားက သူပဲရှိတဲ့ ဟာကို။ ဟေ့ကောင် တွေ မင်းတို့ ငါ့အကြောင်း မသိတာကျလို့ ...

ကိုယ်တို့ က ရည်းစားကို တစ်ပြိုင်နက် ထားတာမျိုးမလုပ်ဘူး ...

နေော်"

"One by One ပေါ့"

"ဒါပေါ့ ... ဒါပေါ့"

သူက လက်မတစ်ချက် ထောင်ပြရင်း ဝင်ပြောသော ဂျွန်ကို မျက်စပစ်ပြီး ပြုံးပြလိုက်သည်။ ။ ဂျွန်က သူ့ပုံစံကို ဟက်ခနဲရယ်ကာ အလှမွေးထားသော မုတ်ဆိတ်ငုတ်စိလေးများကို ပွတ်သပ်ရင်းမှ ...

"ဘာလဲ ... နောက်ထပ် အလန်းဇယားတစ်ခု တွေ့ထားလို့ လား"

"မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ ဘာအလန်းဇယားနဲ့ မှ မတွေ့ဘူး။ ဒီမိန်းမနဲ့ ကြာကြာဆက်ဖြစ်နေရင် နား အထူးကုဆီ ပြေးရတော့မှာ သေချာနေလို့"

"ဘာလဲ ... ဖုန်းတွေ ပြောရလွန်းလို့ လား။ နားအထူးကုဆီ သွားရမှာ ကြောက်တာလား ..."

ဖုန်းဘေလ်တွေ တက်မှာ ကို ကြောက်တာလား။ ဖုန်းဘေလ် တစ်သိန်းကျော်ရင် မင်းမားသား ကြီးက ဖုန်းပြန်သိမ်းမယ် ပြောထားလို့ လား"

"မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ မေမေက လိုချင်ရင် နောက်တစ်လုံးတောင် ထပ်ပေးဦးမှာ ။ ဖုန်းဘေလ် ကလည်း အေးဆေးပါကွာ။ အမေရှိရင် ငွေရှိပြီးသားပါ ..."

အခုဟာက ခင်ကြီးကျယ်ရဲ့ ဒဏ်ကို တကယ်ကို မခံနိုင်တော့လို့ ။ ဘယ့်နှယ်ကွာ ပျင်းလို့ ရည်းစားလေးကောက်ထားပါတယ်။ ရစ်တတ်တာမှ ဂျပန်ဝက်အူက ဘွားတော်ခေါ်ရမယ် ...

အာဏာပါဝါကလည်း ဘာပြသလဲ မမေးနဲ့ ။ နာဇီနဲ့ ဖက်ဆစ်နှစ်

ယောက်ပေါင်း ဝင်စား သလား မှတ်ရတယ်။ ဟား ... ကြာတော့ လူက
ဓာတ်ပျက်လာတယ်ကွာ။ အဲဒါနဲ့ ..."

"အဲဒါနဲ့ ပဲ တစ်ယောက်နဲ့ တော့ သွားလေသတည်းပေါ့"

သူက ဘာမှ မဖြစ်သလို စတိုင်လ်မျိုးဖြင့် ပခုံးတွန့်ပြလိုက်သည် ။ ဘို
ဘိုက ခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ခါယမ်းနေရင်းမှ ...

"အခုခေတ် မိန်းကလေးတွေကလည်း ခက်တော့ ခက်ပါတယ်ကွာ။
ရည်းစားတစ်ယောက် ရတာနဲ့ တင် သူတို့ အတွက် အလုံးစုံ
ပြီးပြည့်စုံသွားတဲ့ ဘက်စုံကျွန်ကြီးရလိုက်တဲ့ အတိုင်းပဲ။ ရည်းစား ရတာ
နဲ့ ခိုင်းဖို့ လောက်က မျက်လုံးထဲ အရင်ပြေးမြင်နေကြတာ"

"ဒါက ခေတ်အဆက်ဆက်က လက်ဆင့်ကမ်း သယ်လာတဲ့ Theory
ပဲလေကွာ။ အရင် ခေတ်တည်းက ကောင်မလေးတွေခိုင်းရင် ယောက်ျား
လေးတွေက လက်မှတ်တန်းစီပေးတာတို့ ၊ ကျောင်းလခသွင်းပေးတာ
တို့ ၊ မာလာဆောင်ကို မနက်စောစော မုန့်ဟင်းခါး လာပို့တာတို့ ၊ ညဘက်
စာကျက်ရင်း စားဖို့ သောက်ဖို့ လက်ဖက်ရည်နဲ့ ထပ်တစ်ရာ လာပို့ရ
တာတို့ က ဟိုးဘိုးဘေးဘီဘင် ထဲက ရှိခဲ့တာ ...

ဒီတော့ သူတို့ ကလည်း ဆရာ့ ဆရာကြီးများ ရဲ့ လက်ချာအတိုင်း
ယောက်ျားလေးဆိုရင် ခိုင်းစရာသတ္တဝါအဖြစ် သတ်မှတ်ကြတာ။ ရည်း
စားမဖြစ်ခင်တည်းက ခိုင်းတာ ရည်းစားဖြစ်ပြီးသွား ရင်တော့ ပြောမ
နေနဲ့ တော့။

တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း ငါ စဉ်းစားမိတယ်။ တို့ မြန်မာနိုင်ငံက
ကောင်တွေပဲ ရည်းစား တာဝန်ကို ရွပ်ရွပ်ချဲ့ချဲ့ ထမ်းရွက်နေရသလားလို့
ပါ။ တခြား ဒီအရှေ့တောင်အာရှမှာ ရော ဒီလိုပဲလား လို့ ။ ဟို အနောက်
ဘက်တွေတော့ ဝေးဝေးလံလံတွေမို့ ငါ မပြောတော့ပါဘူး"

"ဟင်း ... မင်းကလည်း စားပြန်ပြီ"

လင်းသက်က သူ မဖြေနိုင်လျှင် အဲဒီအတိုင်းပဲဖြစ်သည်။ သူ စဉ်းစားမရသော မေးခွန်းတွေကို မေးပြီဆိုလျှင် "စား"ပြီဆိုကာ မေးခွန်းဝိုင်းထဲက မသိမသာ ရှောင်ထွက်သွားတတ်သည်။ သူ ကတော့ ဒါမျိုးဆို ပိုတောင် ကြိုက်သေးသည်။ ရည်းစားတွေထားပြီး ဘာအတွေ့အကြုံ ဗဟု သုတမှ မထုတ်နိုင်လျှင် ညံ့ရာကျသဖြင့် အဲဒီလိုစားသော မေးခွန်းတွေ လာပြီဆိုလျှင် တကယ်ပဲ အစားခံလေ့ ရှိသည်။

"တကယ်တော့ ငါ ဖြစ်စေချင်တာက ကောင်မလေးတွေကို နားလည်မှုရှိတဲ့ ငါတို့ကို နားလည်မှုပေးနိုင်တဲ့ မဒီလေးတွေ ဖြစ်စေချင်တာ ...

သူတို့ စိတ်ထဲမှာ ထင်နေတာက ကောင်လေးတွေနဲ့ သူတို့ နဲ့ ရည်းစားဖြစ်သွားပြီဆိုရင် သူတို့ က အဲဒီဘဲကို အရမ်း Influence လုပ်နိုင်သွားပြီလို့ သူတို့ ကိုယ်သူတို့ ထင်ကြတာ။ ပြဿနာက အဲဒီက စတာပဲ ...

တကယ်တမ်း သူတို့ သိရမှာ က ရည်းစားနဲ့ သူငယ်ချင်းက ဘာမှ မကွာဘူးဆိုတာကိုပဲ"

"Right!။ အဲဒါကို ငါအပြည့်အဝ ထောက်ခံတယ်"

ဂျွန်ရဲ့ စကားကို ဘိုဘိုက လက်မတစ်ချက် ထောင်ပြကာ အားရပါးရ ထောက်ခံသည်။ သူက လည်း အဲဒီစကားကိုတော့ စိတ်ထဲက တိတ်တိတ်လေးကျိတ်ပြီး ထောက်ခံလိုက်သည်။ ဂျွန်က သူ့ စကားကို ထောက်ခံသူရှိသဖြင့် မျက်ခုံးတစ်ချက်ပင့်ကာ ဆက်ပြောသည်။

"သူတို့ စိတ်ထဲမှာ ထင်နေတာက ရည်းစားက သူငယ်ချင်းထက် ရာ

ထူးအများကြီး ကြီးတယ် လို့ ထင်နေကြတာ"

"အေး ... အဲဒါ ဘာလို့ အဲလိုထင်ကြတာလဲ၊ မသိဘူး"

အစားမခံချင်သော လင်းသက်က ဒါမျိုးကျတော့ သွက်သွက်ကြီး ဝင်
မေးသည်။ ။

"မိန်းကလေးတွေက နဂိုတည်းကမှ သူတို့ ကိုယ်သူတို့ proud ဖြစ်တဲ့
စိတ်က ရှိတယ်လေကွာ။ ပိုက်ဆံချမ်းသာပြီး ရုပ်ချောတဲ့ မိန်းမတွေဆို ပို
ဆိုးတာပေါ့။ ဒေါက်ဖီနပ်က အရမ်းမြင့်တော့ မြေကြီး နဲ့ ခြေထောက်နဲ့
က မထိတော့ဘူး ...

ရည်းစားတစ်ယောက် ရလိုက်ပြီဆိုရင် အဲဒီရည်းစားက သူတို့ ကို
ပြားပြားဝပ်နေမှ အချစ်စစ် လို့ ထင်နေကြတာ။ အရာရာမှာ သူတို့ က
သာလျှင် ဦးစားပေး နံပါတ်ဝမ်းဖြစ်ချင်ကြတာ။ အခုနက ငါ ပြောခဲ့သ
လိုပဲ၊ ရည်းစားနဲ့ သူငယ်ချင်းဆိုတာ ဘာမှ မကွာဘူး ...

တကယ်တမ်းကျတော့ သူငယ်ချင်းက ရည်းစားထက်တောင် အရှိန်
အဝါကြီးတာ သူတို့ မိန်းကလေးတွေ မသိကြဘူး"

"သူတို့ သိအောင် ဘယ်လိုလုပ်မှာ လဲ"

"ဘယ်လိုလုပ်ရမှာ လဲ၊ ပြောလည်း နားလည်တာမှ မဟုတ်တာ။
ဘော်ဒါတွေကြားထဲမှာ ကျ တော့ စိတ်တူကိုယ်တူတွေ ပေါင်းကြတာဆို
တော့ အေးဆေးပဲလေကွာ။ ဘီယာသောက်မလား လာ ထား။ club သွား
မလား၊ နှစ်ခါခေါ်စရာမလိုဘူး။ ကြိုက်တာ အတူတူလုပ်၊ ဖော်ကောင်လ
ည်း မရှိဘူး ...

ဘော်ဒါချင်းမှ ရစ်တာ၊ ချုပ်ချယ်တာ၊ ညှော်စီးရီးစ်ဖွင့်တယ်ဆိုတာ ရှိ
မှ မရှိတာ။ ဒီတော့ လန်း ပြီပေါ့။ ရည်းစားကျတော့ အဲဒီအကန့်တွေ အ

ကုန်လုံးကို ပိတ်ထားတယ်။ ဒီတော့ မွန်းပြီပေါ့။ ရည်းစားနဲ့ သူငယ်ချင်း ဆိုတာ ဘာမှ မကွာဘူး။ တစ်ခါတလေမှာ သူငယ်ချင်းက ရင်ဘတ်ချင်း ပိုနီး တတ်တယ်"

ရွတ်ကား ဘယ်တုန်းကများ သုတေသနပြုထားသလဲတော့မသိ။ သူ သိတာတွေကို တရစပ် ရှင်းပြနေသည် ။ သူက တစ်စုံတစ်ရာ ဝင်မပြော သော်လည်း ဂျွန် ပြောတာတွေကိုတော့ ဟုတ်တယ်ဟု စိတ်ထဲက ထောက်ခံနေမိသည် ။

"ဒါပေမဲ့ မင်းတို့ လည်း ရည်းစားမထားဘဲ မနေနိုင်ဘူး မဟုတ်လား "

လင်းသက်က ဝင်ပြောသည် ။ ဂျွန် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း ...

"ဟုတ်ပါတယ်။ ကြိုက်တာတွေ့တော့လည်း လိုက်ချင်အီချင် တွဲချင် တာပေါ့ကွာ၊ အဲဒါလည်း ဖီလင်တစ်မျိုးပဲလေ၊ ဘော်ဒါတွေနဲ့ ကဲရတာ ကိုလည်း ကြိုက်သလို ချစ်သူနဲ့ ရင်ခုန်ကြည်မွှေ့ရတာ ကိုလည်း ကြိုက် တာပေါ့ ...

ဒါပေမဲ့ ... ရင်ခုန်ကြည်မွှေ့ရတာတွေ သိပ်မရတဲ့ အရစ်ခံ၊ အညော်ခံ ၊ အခိုင်းခံ၊ အားတိုင်း ယားတိုင်း စိတ်ကောက်ပြီး အမြဲတမ်း ချောနေရရ င်တော့ သိပ်မမိုက်တော့ဘူးပေါ့ကွာ။ ရှေ့ခံ ရှိတာပေါ့ ...

အမှန်တော့ သူလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကြိုက်လို့ ရည်းစားပြန်ထားတာပဲ၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အေးဆေးဆီကောင်းတာပေါ့ကွာ။ အခု တော့ ဟိုဟာမလုပ်နဲ့ ဒါမလုပ်နဲ့ ၊ ဟိုဟာချုပ် ချယ်၊ ဒါချုပ်ချယ်နဲ့ သိပ်စိတ်ညစ်ဖို့ ကောင်းတယ်"

"ဒါကြောင့်လည်း ဟောတစ်ယောက် ဟောတစ်ယောက်နဲ့ ရည်းစား

တွေ များ ရတာပါပေါ့ ... ဟုတ်လား"

ဒီမေးခွန်းကတော့ သူ့ကို ဦးတည်ပြီး မေးလာခဲ့တာဖြစ်သည်။ သူက ကိုယ်ကို အကျောဆန့် ကာ ဆိုဖာပေါ်သို့ ပျင်းတိပျင်းရွဲ မှီချလိုက်ရင်း ...

"မသိဘူးကွာ၊ ပြောတတ်တော့ပါဘူး။ သားက များ ချင်လို့ များ တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကောင်မလေးတွေက မကောင်းတာပါ။ ဟဲ ... ဟဲ ...

ခုလောလောဆယ်တော့ ခင်ကြီးကျယ်တစ်ယောက်နဲ့ တင် ရည်းစား ထားဖို့ စိတ်ကုန်နေတယ် ကွာ။ တစ်ယောက်တည်း အေးဆေးနေလိုက် ဦးမယ်"

"တစ်ယောက်တည်း အေးဆေးနေမယ့် အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ဒီဝိုင်းကို မ င်း ရှင်းလိုက်တော့ကွာ"

သူက ဘိုဘိုရဲ့ စကားကို နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်မဲ့ကာ ပခုံးတွန့်ပြလိုက် သည်။ ဒီကောင်တွေလိုပဲ သူ ကလည်း သူငယ်ချင်းတွေကို သံယောဇဉ် ရှိသောသူ ဖြစ်သည်။ သူ့ဘဝမှာ တော့ ရည်းစားနဲ့ သူငယ်ချင်း လမ်းတွ င် ဆုံကာ ရှေ့ခံတွေတော့ မဖြစ်ဖူးသေးပါ။ သူ တွေ့ဖူးသမျှ ခင်ကြီးကျ ယ်တွေ သာ ဖြစ်သောကြောင့် သူသည် နောက်တစ်ခါ ရည်းစားထပ် ထားဖို့ အရေးကိုတော့ နည်းနည်း ပျင်းရိ ထိတ်လန့်နေသည် ဆိုတာ ဝန် ခံရပေမည်။

(၂)

"လေးဖေရေ ... ထမင်းစားမယ်လေ"

"အေး ... အေး"

မာန်က အိမ်ပေါက်ဝကနေပြီး လှမ်းအော်လိုက်သော်လည်း လေးဖေသည် အေးအေးသာ ပြန်အော်လျက် ဦးခေါင်းက ကားစက်ဖုံးထဲသို့ ငုံ့ပြီး နှိုက်တုန်း။ သူ့တပည့်တစ်ယောက်ကိုလည်း ပါးစပ်ကနေ တတွတ်တွတ်နဲ့ ဘာတွေပြောမှန်းမသိ ပြောကာ သင်ပြနေသေးသည်။ မာန်သည် အဲဒီ မြင်ကွင်းကိုကြည့်ကာ နှုတ်ခမ်းကို တစ်ချက် တင်းတင်းစေ့မိသည်။ ။ လေးဖေဟာ အဲဒီအတိုင်းပဲ ထမင်းစားချိန်တွေကို ဘယ်တော့မှ ဂရုမစိုက်တတ်။ ကားပြင်နေရမည်ဆိုလျှင် ထမင်းမေ့ ဟင်းမေ့ ဆိုသော အစားထံကဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့်လည်း အစာအိမ်က ဖြစ်ချင်နေပြီ။

မာန်က တွေးမိလျှင် ပိုစိတ်တိုလာကာ နောက်ထပ်တစ်ခါ ထပ်အော်မိသည်။ ။

"လေးဖေရေ ... မာန်ခေါ်နေပြီနော်၊ ထမင်းစားမယ်ဆို"

"အေးပါ ... လာခဲ့ပါမယ်။ စားနှင့်လေ မာန်လေးရဲ့ "

"ကျွတ်"

မာန်က ဆက်မပြောတော့ဘဲ အိမ်ပေါက်ကနေ ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ်

ဆင်းသွားကာ လေးဖေရဲ့ အနားသို့ ရောက်သွားသည်။ ။ လေးဖေရဲ့ လက်ကို ဆောင့်ဆွဲလိုက်လျှင် လေးဖေက အလန့်တကြားနှင့် တန်းလန်းကြီးပါလာသည်။ ။

"ဟာ ... ဟေ့ ... ဟေ့"

"ခေါ်နေတာကြာပြီ လေးဖေရာ၊ သမီး စိတ်မရှည်တော့ဘူးနော်။ ပြီးမှ လုပ်လည်း ရတဲ့ ဟာကို အလကားသက်သက် ရောဂါအဖြစ်ခံပြီး ကိုယ့်ဒုက္ခကိုယ်ရှာနေတယ် ..."

သမီး စိတ်ဆိုးတော့မှာ နော်"

"ဪ ... စိတ်မဆိုးပါနဲ့ သမီးရာ။ ဒီကားက သုံးနာရီလာယူမယ် ပြောထားလို့ ပါ။ ပြီးပါပြီ၊ သမီးကလည်း ဆာရင် စားနှင့်ပေါ့"

"သမီး ဆာလို့ ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ။ လေးဖေ အဆာခံပြီး အလုပ်လုပ်နေတာကို မကြိုက် တာ၊ ဒီမှာ ထမင်းစားချိန်လည်း ကျော်နေပြီ ..."

ထမင်းလေး ခဏစားလိုက်တာ ဘာဖြစ်သွားမှာ မို့လို့ လဲ။ စားပြီးရင်လည်း ဆက်လုပ်လို့ ရတာပဲဟာကို။ လေးဖေကို သမီးမကြိုက်တာ အဲဒါတွေပေါ့။ အရင်နေ့တွေဆို ဘယ်လောက်တောင် များ ထမင်းစားချိန်တွေပျက်မလဲ အရမ်းသိသာတယ်"

"အေးပါကွာ ... အေးပါ ... လာပါပြီ။ သန်းအောင်ရေ အဲဒါကို မင်းပဲ ဆက်ကိုင်ထားလိုက် တော့၊ ငါ စိတ်ချမယ်နော် ..."

ပြီးရင် မင်းလည်း ထမင်းစားတော့။ ကဲ ... လာ၊ စားမယ် ... စားမယ်"

လေးဖေက မာန်ရဲ့ ပခုံးကိုဖက်ကာ အိမ်ထဲသို့ ဦးတည်ပြီး ခေါ်လာ

လျှင် မာန်က မကျေနပ် သော မျက်စောင်းတစ်ချက်ကို အသာထိုးမိသည် ။ လေးဖေက မာန်ရဲ့ ပုံစံကို သဘောတကျနှင့် တဟားဟား အော်ရယ်သည် ။ ထမင်းစားပွဲဝိုင်းမှာ ဝင်ထိုင်တော့မည့် လေးဖေကို မာန်က ဇွတ်တွန်း ထုတ်ကာ ...

"လက်ဆေးဦးလေ၊ လေးဖေ သိပ်ညစ်ပတ်တာပဲ၊ ခုနကပဲ ကားနှိုက်လာတယ် ... ဟွန်း"

"ဪ ... သမီးကလည်း ၊ လေးဖေက ဇွန်းနဲ့ စားမှာ ပဲဟာ"

"သိဘူး။ ဇွန်းနဲ့ စားလည်း လက်ဆေးရမှာ ပေါ့။ လေးဖေလက်က သန့်မှ မသန့်တာ။ လေးဖေ နော် ... အဲလိုစည်းကမ်းမရှိတာတွေကို မကြိုက်ပါဘူး"

"ဟား ... ဒီ ဆရာဝန်မကြီးကတော့ကွာ၊ သိပ်ကြီးကျယ်တာပဲ။ ဆရာဝန်တောင် မဖြစ်သေး ဘူး။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တွေက စပြီ ..."

အေးပါ ... အေးပါ ... ဆေးပျံမယ်၊ ဟား ဟား ... သူ့ထမင်းလေး တစ်ခါစားရဖို့ အရေးကို"

"ဆပ်ပြာနဲ့ ဆေးခွဲနော်"

မာန်က တစ်ချက်အော်ရင်း ထမင်းပန်းကန်ထဲသို့ ထမင်းခူးထည့်လိုက်သည် ။ လေးဖေ ပြန်ရောက်လာသောအခါ ထမင်းဝိုင်းက အဆင်သင့်ဖြစ်လို့ နေပြီ။ လေးဖေက ထမင်းဝိုင်းကို ဝေ့ဝဲ ကြည့်ကာ ဗိုက်ကိုပွတ်ရင်း ပြောသည် ။

"အားပါး ... ဟင်းတွေက စားချင်စရာတွေပါလား။ မြင်တာနဲ့ တောင် ဗိုက်ဆာ လာပြီ။ ဒီနေ့ တော့ ငါ့သမီးလေးလက်ရာနဲ့ ဗိုက်ကားပြီပေါ့"

"ဟွန်း ... အဲဒါကြောင့် ခုနတည်းက စားရအောင်ပါ၊ စားရအောင်ပါ"

ခေါ်နေတော့ တော်တော်နဲ့ တက်မလာနိုင်ဘူး။ လေးဖေနေော် ... သမီး ကျောင်းသွားတဲ့ နေ့တွေမှာ လည်း ဒီလိုပဲ စားချင်တဲ့ အချိန်မှာ စားပြီး အစာအိမ်ထိ ဗိုက်တွေအောင့်အောင့်နေတာ မဟုတ်လား ...

သိပ်မပြောချင်တော့ဘူး"

"အေးပါ ... သိပ်မပြောချင်လည်း ပြောမနေပါနဲ့ တော့၊ နားအေး အေးလေးနဲ့ စားပါရစေဦး"

မာန်က မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးကာ လေးဖေရဲ့ ပန်းကန်ထဲသို့ ကြက်ရင်အုပ်တစ်တုံး ဦးချ လိုက်သည် ။ ဟင်းတွေက ကြက်သားနဲ့ အာလူး ဆီပြန်၊ ပဲနီလေးဟင်းချိုနှင့် သရက်သီး အစိမ်းသုပ်၊ ဘာလချောင်ကြော် တို့ ဖြစ်သည် ။ ဒီလို ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ဟင်းလေးများကို လေးဖေ ခများ မာန် ကျောင်း ပိတ်ရက်ဖြစ်သော စနေ တနင်္ဂနွေနေ့မျိုးတွေမှာ သာ စားနိုင် ရှာသည် ။ ကျန်နေ့တွေမှာ တော့ ကျောင်း တစ်ဖက်နှင့်ဖြစ်သော မာန်က လည်း လွယ်လွယ်ချက်၍ အဆင်ပြေသော အသားကြော်တစ်မျိုးမျိုးနှင့် အရွက်ကြော်တစ်ခုခုကို စီစဉ်တာများ သောကြောင့် စားရတာ သိပ်စိုစိုပြည်ပြည်မရှိလှ။ မာန်သည် နံနက်စောစော စာထကျက်ကာ စာ ကျက်ရင်းနဲ့ ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်တတ်သူဖြစ်သည် ။

ပြီးတာနှင့် ကျောင်းသွားဖို့ ပြင်ဆင်ကာ နံနက်စောစော ကျောင်းသို့ ပြေးရပြီဖြစ်သည် ။ ကျောင်းမသွားခင်မှာ လေးဖေ စားဖို့ ထမင်းကြော်နဲ့ ကော်ဖီကို ဓာတ်ဘူးထဲမှာ ဖော်ထည့်ခဲ့ပေးပြီး သားလည်း ဖြစ်သည် ။ နှစ်ယောက်ပေါင်းမှ တစ်ဘဝတည်းသာဖြစ်သော လေးဖေနဲ့ မာန်တို့ သည် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အင်မတန် သံယောဇဉ်ကြီးကြသော တူ ဝရီးလည်း ဖြစ်ကြသေးသည် ။ တကယ်တော့ တူဝရီးဆိုတာထက် သား အဖဆိုတာက ပိုမှန်လိမ့်ဦးမည်။ ငယ်စဉ်ကတည်းက မိဘ တွေဆုံးပါး

သွားခဲ့သော တူမလေးကို တစ်နှစ်သမီးအရွယ်ကပင် စောင့်ရှောက်တာဝန်ယူခဲ့သော လေးဖေသည် မာန့်အတွက်တော့ ဖခင်ရင်းတစ်ယောက်လိုပဲဖြစ်သည်။ ။ တွယ်တာစရာ ဘာတစ်ခုမှ မရှိသော တစ်ကောင်ကြွက်ဘဝတွင် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်သာ အမှီပြုပြီး နေထိုင်လာခဲ့ရသည်။ ။

"အား ... ထမင်းနဲ့ ဟင်းက စားလို့ ကောင်းလိုက်တာကွာ၊ ဟား ... ဒီလို ဖွယ်ဖွယ်ရာရာလေး နေ့တိုင်းစားရအောင် မိန်းမတစ်ယောက်လောက် ယူလိုက်မှ နဲ့ တူတယ်၊ ဟား ... ဟား"

"လေးဖေနော်"

မာန့်က မျက်စောင်းထိုးကာ နှုတ်ခမ်းစုပြီးပြောလျှင် လေးဖေက တဟားဟားနဲ့ အော်ရယ်သည်။ ။ ဒီလို စနောက်နေမှုမျိုးသည် မာန့် လူမှန်း သိတတ်စ အရွယ်တည်းက ရှိခဲ့တာဖြစ်သော်လည်း ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင် မာန့်သည် နည်းနည်းမှ ဆတ်ဆတ်ထိမခံတတ်ချေ။ ။ အဲဒီလို အထိမခံနိုင် အောင်လည်း မာန့်ရဲ့ လေးဖေက ခုချိန်ထိ မိန်းမတွေရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုကို ခံရဆဲဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သေးသည်။ ။

မာန့်ဖေဖေရဲ့ ညီငယ်ဖြစ်သော လေးဖေသည် အခုမှ အသက်လေးဆယ်ထဲသို့ ဝင်ကာစဖြစ် ကာ လေးဆယ်ဟု မထင်ရအောင်လည်း နုပျိုကြွံ့ခိုင်သူ ဖြစ်သေးသည်။ ။ ဆေးလိပ်နဲ့ အရက်ကိုရှောင် ကာ ရေချိုးခါနီးတိုင်း ဒိုက်ထိုး၊ အလေးမ၊ ဘယ်ရီရိုက်စသဖြင့် ချွေးထွက်အောင် ဆော့ကစားတတ် သူမို့ ကိုယ်ခန္ဓာအချိုးအစားမှာ ခုခေတ် လေးဆယ်တန်းတွေလို အဆီတစ်ထပ် အသားတစ်ထပ် မဟုတ်ဘဲ ခြောက်ပေနီးပါးရှိသော အရပ်အမောင်းနဲ့ အညီ အင်မတန်ကြည့်ကောင်းသောပုံစံကို ပိုင်ဆိုင်

ထားသူဖြစ်သည်။ ။

အရင်တည်းက Country Style တွေကို ကြိုက်တတ်သော လေးဖေ မှာ ဝတ်လိုက်လျှင် လည်း တကယ့်ကို Country ဒီဇိုင်း။ ရှုပ်အင်္ကျီကို လက်ခေါက်ဝတ်ကာ ဂျင်း(နံ)ဝတ်သော လေးဖေ ကို ခုချိန် ထိ တိတ်တခိုး မျှော်လင့်နေကြသော အပျိုတွေကလည်း ရှိသေးသည်။ ကားပြင်နေတဲ့ အချိန် တွေမှာ စွပ်ကျယ်တစ်ထည်နှင့် ခပ်မွဲမွဲဂျင်း(နံ)တစ်ထည်ကို ဝတ်ထားတာကို တကယ့်ကို ဘရက် ပစ်လိုလို ဘာလိုလိုဖြင့် စတိုင်လ်က ဝင်နေတတ်သေးသည်။ ဒါကြောင့် မာန်ကဆိုလျှင် လေးဖေကို ဘယ်တော့မှ စိတ်မချ။ တစ်ဖက်ခြံက အပျိုကြီးဆိုလျှင် လေးဖေကို ရေရေလည်လည် ချိန်ရွယ်နေတာ ကို သိသောကြောင့် မျက်နှာကြောကို တင်းထားရတာဖြစ်သည်။ ဒါတောင် မာန် ကျောင်းသွားနေတဲ့ အချိန်တွေမှာ လေးဖေကို ဟင်းတွေ ဘာတွေ ပို့ပြီး ကပ်နေတာကို မာန်က ပြန်ကြားထားရသေး သည်။ ။

"ဘာလဲ ... လေးဖေက ဟိုဘက်အိမ်က အပျိုကြီးရဲ့ မာယာစက်ကွင်းအောက်ကို ပါသွားပြီ လား"

"အာ ... ဒီကောင်မလေး။ သူများကို ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ။ မဟုတ်က ဟုတ်က တွေ"

"ဘာမဟုတ်က ဟုတ်ကရမှာ လဲ။ အဲဒီ အပျိုကြီးက လေးဖေကို ကြိုက်နေတဲ့ ဥစ္စာများ ။ မာယာစက်ကွင်းဆိုတာ တခြားဟာကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး ..."

တစ်နေ့ တစ်နေ့ လေးဖေစားဖို့ ဟင်းစားလေးတွေ ပို့ပို့ပေးနေတာ မသိဘူးများ ထင်နေလား။ ဒီမှာ စကားတစ်ခုရှိတယ်နော် လေးဖေ ...

ယောက်ျားတို့ ၏ နှလုံးသားသို့ အချစ်သည် အစာအိမ်လမ်းကြောင်း

မှ တစ်ဆင့် ဖြတ်သန်း သွားလာ၏ တဲ့ ။ သူတို့လို ဒိတ်အောက်နေတဲ့ အပျိုကြီးတွေအတွက်တော့ ဒီလို ရှယ်ဟင်း ရှယ် အစားအစာတွေနဲ့ လေးဖေက ဆွဲဆောင်တော့မှာ ပေါ့"

"ဟား ဟား ဟား ... ငါ့သမီးကတော့ကွာ၊ ဟိုက ဒီစကားတွေကြားရင်တော့ တက်သေတော့ မှာ ပဲ။ ဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သမီးကိုလည်း ခင်ရှာတယ် မဟုတ်လား"

"အို ... ဒါကအသားလိုလို့ အရိုးတောင်းတာပါ"

"ဟုတ်လား ... လေးဖေက အသားကြီးပေါ့"

မာန်က လေးဖေကို မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးလိုက်လျှင် လေးဖေက သဘောတကျဖြင့် မာန် ရဲ့ ဦးခေါင်းကို လှုပ်ယမ်းကာ ဟားတိုက်ရယ်မောသည် ။ ပြီးတော့ ထမင်းကို အားရပါးရ စားလေ သည် ။

စားရင်းမှ နေ၍ ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ကာ တစ်စုံတစ်ရာကို သတိရသွားသော ပုံစံဖြင့် ...

"အင်း ... သမီးလည်း Part I တောင် တက်နေပြီဆိုတော့ လေးဖေက ကျောင်းကို ကားလေး နဲ့ သွားစေချင်တာ။ အဲဒါ အခု ရှိနေတဲ့ Light truck ကို ဆလွန်းလေးနဲ့ လဲရင် ကောင်းမလားလို့ စဉ်းစားနေတာ သမီးရဲ့ ...

သမီးရဲ့ သဘောကရော ဘယ်လိုရှိလဲ"

မာန်တို့ အိမ်မှာ က လုပ်ငန်းအတွက် အကြမ်းသုံးသည့် Light truck တစ်စီး ရှိလေရာ ဘယ်ကိုပဲသွားသွား ဒီကားတစ်စီးကိုသာ လှည့်ပတ်သုံးနေကြရတာ ဖြစ်သည် ။ မာန်သည် ကား မောင်းသင်ခဲ့တော့လည်း အဲဒီကားနဲ့ ပဲ သင်ခဲ့သည် ။ လေးဖေသည် လည်း ဘယ်သွားသွား ဒီကား

တစ်စီးနဲ့ သာ။ အကြမ်းရော အနုရော နှစ်မျိုးလုံး သုံးခဲ့တာဖြစ်သည်။ ။

မာန်က ကျောင်းစတက်တည်းကလည်း အသက်မပြည့်သေးတာကြောင့် ကားမယူခဲ့သလို ကျောင်းကားပဲစီးခဲ့ တာကြောင့် အခုချိန်မှာ တော့ လေးဖေက မာန်ကို သူများ ဆေးကျောင်း သူလေး တွေလို ဇိမ်ခံကားလေးတွေ လှလှပပ ကြွကြွရွရွမောင်းကာ ကျောင်းသွားစေချင်ပြီဖြစ်သည်။ ။

"နေပါစေ လေးဖေရယ်၊ ဆလွန်းဆိုရင် ထပ်ပြီးအလိုက်ပေးနေရမှာ ပေါ့။ ဒီကားလည်း အဆင်ပြေနေတာပဲဟာ၊ လဲမနေပါနဲ့ ၊ သမီးက ဆလွန်းလည်း မစီးချင်ပါဘူး ...

ဒီကားလည်း မောင်းလို့ ဖြစ်နေတာပဲဟာ၊ ဒီကားပဲ သုံးပါ့မယ်"

"ဟင်း ... သမီးကလည်း ၊ သမီးနဲ့ ဒီကားနဲ့ မလိုက်ပါဘူး။ ဆရာဝန် မလေးတန်မဲ့နဲ့ ကားကြီး က အကြမ်းပတမ်းနဲ့ "

"ဪ ... လေးဖေကလည်း အရေးမပါတာတွေ ထည့်ပြောပြန်ပြီ။ ကားက အဓိကလား၊ ဆေးကုတတ်တဲ့ ပညာက အဓိကလား"

"အေးပါ၊ ဆေးကုတတ်တဲ့ ပညာက အဓိကပါ။ ဒါပေမဲ့ လေးဖေက တော့ သမီးကို တစ်ခုခု တော့ လုပ်ပေးချင်တာ ...

သမီး ဟန်းဒ်ဖုန်း ယူမလား။ သမီးလည်း လိုအပ်တာပဲ မဟုတ်လား"

ဒီတစ်ခါတည်းပဲ မာန်က ခေါင်းတခါခါ လည်တခါခါဖြင့် ငြင်းဆန် သည် ။ လေးဖေကပင် ထမင်းစားနေရင်း တန်းလန်းမှ မာန်ကို မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်သည်။ ။

"မယူချင်ပါဘူး လေးဖေရာ။ သမီးအတွက် လိုလည်း မလိုအပ်ပါဘူး ။ အဲဒါမျိုးတွေ ဝါသနာ မပါတာ လေးဖေလည်း သိလျက်သားနဲ့ ...

လေးဖေနေတ် ... သူပဲ သမီးကို လူသားဆန်ဆန် နေတတ်ရမယ်လေး ဘာလေးနဲ့ သူပဲ ဒီ အထာတွေဝင်အောင် လေ့ကျင့်ပေးခဲ့ပြီးတော့၊ အခု ကျမှ ဆလွန်းကားလေးစီးပါလား၊ ဟန်းဒီဖုန်း လေး ကိုင်ပါလားနဲ့ ဘာ တွေလိုင်းပြောင်းချင်နေရတာလဲ "

မာန်ရဲ့ မကျေနပ်သလို ပွစိစိအပြောကို လေးဖေက ထမင်းသီးမတတ် အားရပါးရ အော်ရယ် သည် ။ တကယ်လည်း လေးဖေက မာန်ကို အဲဒီပုံစံဝင်အောင် ငယ်ငယ်လေးတည်းက ပုံသွင်းခဲ့သူ ဖြစ်သည် ။ ဒါကြောင့် မာန်ရဲ့ ပုံစံဟာ တခြားမိန်းကလေးတွေနဲ့ သိပ်မတူချေ။ တခြားမိန်းကလေး တွေနဲ့ စိတ်ဓာတ်၊ ခံယူချက်၊ နေပုံထိုင်ပုံတွေကအစ တသီးတခြား ဆီ ခွဲထွက်နေလေ့ရှိသည် ။ လေးဖေ က ပကာသနတွေကိုမုန်းကာ ဘဝဆန်သောခံယူချက်နှင့် နေတတ်သူမို့ မာန်သည် လည်း အဲဒီ စိတ်ဓာတ်အတိုင်း တစ်ပုံစံတည်း ထွက်လာခဲ့သည် ။

ခေတ်၏ သမီးပျိုတစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း မာန်သည် ဆံပင်ဖြောင့်ဖို့ စိတ်မဝင်စား၊ လက်သည်းအလှပြင်ဖို့ စိတ်မဝင်စား၊ နောက်ဆုံးပေါ် အဝတ်အစားဒီဇိုင်းဝတ်ဖို့ စိတ်မဝင်စား၊ ကျောင်းကို သူများ မိန်းကလေးတွေလို ဖက်ရှင်ကျကျ ဝတ်စားဆင်ယင်ကာ ဖုန်းပြောလျက် ကားလှ လှလေး မောင်းသွားဖို့ စိတ်မဝင်စားချေ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အဖို့ အများ အမြင်မှာ သပ်ရပ် တင့်တယ်စွာ ကြည့်ကောင်းရုံ ဝတ်စားထားလျှင် တော်ပြီဟု ယူဆထားသောသူ ဖြစ်၏။

ဆရာဝန်လောင်းတစ်ယောက်ပီပီ ကျန်းမာသန့်ရှင်းရေးကိုတော့ အထူးဂရုစိုက်တတ်သူဖြစ် သည် ။

ဒါကြောင့် မာန်ရဲ့ မျက်နှာပေါ်တွင် မိတ်ကပ်ရောင်စုံတို့ ကို ဘယ်တော့မှ မတွေ့ရ မမြင်ရတတ် ချေ။ နို့ရည်ခပ်ပါးပါး လိမ်းကျံထားသော

မျက်နှာလေးသည် ပင်ကိုယ်သဘာဝအလှကိုက မာန့်ကို အပြတ်အသတ် ပံ့ပိုးပေးထားပြီးဖြစ်သည်။ ။ ထူထဲသော စင်ရော်တောင်လို မျက်ခုံးမည်း မည်းများ နှင့် ရွှန်းလဲ့တောက်ပသော မျက်ဝန်းများကို တောက်ပလွန်း အားကြီးသောကြောင့် ကာယကံရှင် ကိုယ်တိုင်ကကို စိတ်ပျက်နေရတာ ဖြစ်လေသည်။ ။

ဆယ်တန်းလောက်တည်းက ထူထဲလှပစွာ ကော့ညွတ်နေကြသော မျက်တောင်မွေးကြီးများ ကို ကောင်လေးတွေက တခုတ်တရ အမွန်းတင်ကာ ရည်းစားစာထဲ ထည့်ရေးလေတိုင်း စိတ်တိုလွန်း ကြီးစွာဖြင့် ကတ်ကြေးနဲ့ ကိုက်ညှပ်ပစ်ခဲ့တာလည်း ခဏ ခဏပဲဖြစ်သည်။ ။ ဒါပေမဲ့ ကတ်ကြေးနဲ့ ညှပ် လေ၊ မျက်တောင်မွေးတွေက ထူထဲကာ ပိုမိုကော့ညွတ်လေ ဖြစ်တာကြောင့် အဲဒီကိစ္စကို လက်လျှော့ ထားလိုက်ရတော့သည်။ ။ ပြောရလျှင်တော့ မာန့်သည် အလှအပကို သိပ်စိတ်မဝင်စားသော ကောင်မလေးတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ။

အလှအပတင် စိတ်မဝင်စားတာ မဟုတ်၊ ပကာသနဟု ထင်ရသော အပိုကိစ္စတွေကိုလည်း စိတ်မဝင်စားတတ်သူဖြစ်သည်။ ။

"လိုင်းပြောင်းချင်တာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ ဟိုတုန်းကတော့ ငယ်စိတ်နဲ့ ဆိုတော့ လေးဖေရဲ့ သမီးကိုလည်း လေးဖေလိုစိတ်မျိုးဖြစ်လာအောင် လေ့ကျင့်ပေးတဲ့ သဘော ဖြစ်သွားတာပါ ..."

အခုကျတော့ လေးဖေလည်း သမီးအတွက် စဉ်းစားပေးလာတဲ့ သဘောပါ။ သမီးကို သူများ မိန်းကလေးတွေလိုပဲ လှလှပပ ကြွကြွရွရွ လေး ဖြစ်စေချင်တာပေါ့။ သမီးက နိစ္စရူဝ ကျောင်းတက်နေ ရတာဆိုတော့ ဟန်းဒီဖုန်းလည်း လိုမှာ ပေါ့။"

"မလိုပါဘူး လေးဖေရယ်။ ကိစ္စတစ်ခုခုရှိလို့ ဆက်ချင်လည်း P.C.O

တွေပြည့်လို့ ပါ။ ဟန်းဒ် ဖုန်းတွေက အရေးအကြောင်းဟယ် ခေါ်ချင်ပြီ ဆိုလည်း လိုင်းက မိချင်မှ မိတော့တာ ...

ကဲပါ ... သမီးအတွက် လေးဖေ ဘာမှ မစဉ်းစားနေနဲ့ တော့ ...

သမီး အားလုံး အဆင်ပြေတယ်။ ကားလည်း မလဲနဲ့ ။ ဟန်းဒ်ဖုန်းလည်း ဝယ်မပေးနဲ့ ။ လေးဖေသာ ကိုင်ချင်ရင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဝယ်ကိုင်။ သမီးကတော့ ခြုံဆွဲသလို ဖြစ်နေတဲ့ ဖုန်းတွေ သဘောလည်း မကျဘူး။ ဒီအတိုင်းလေးပဲ အဆင်ပြေတယ် ...

အိုကေနော်"

မာန်က လက်ညှိုးနှင့် လက်မကို ဝိုင်းကာ ပြုံးစေနှင့် မေးဆတ်ပြလိုက်လျှင် လေးဖေက ဟုတ်ပါပြီဟူသော သဘောမျိုးဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြသည် ။

"သမီး လာမယ့် မန်းဒေးကစပြီး ကားယူသွားမယ်။ ဒါကလည်း မနက်ခင်းအစော Class ရှိလို့ ပါ။ အမြဲတမ်းတော့ မယူချင်ဘူး။ လမ်းတွေမှာ လည်း use to ဖြစ်အောင်လို့ "

"အိုကေပါ ... အိုကေ"

"ပြီးရော ... ကဲ ... ထမင်းထပ်ထည့်ဦးလေ၊ မထည့်တော့ဘူးလား"

"ထည့်မှာ ပေါ့၊ သူကဖြင့် ထည့်မပေးဘဲနဲ့ များ "

"ဟင်း ... ဖြစ်ရတယ်"

မာန်ရဲ့ စကားကို လေးဖေက တဟက်ဟက်ရယ်မောသည် ။ အဲဒီလိုပဲ နှစ်ယောက်ပေါင်းမှ တစ်ဘဝဖြစ်သော မာန်နဲ့ လေးဖေတို့ ရဲ့ ဘဝတွေသည် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် နွေးထွေးစွာ ဂရုစိုက်ခြင်းတွေနဲ့

သာ ရှင်သန်နေထိုင်ခဲ့ကြတာဖြစ်သည်။ ။ လေးဖေကလည်း ကားပြင်နေရလျှင် ကျန်တဲ့ အစိတ်အပိုင်း တော်တော်များများကို မေ့ထားတတ်သူ ဖြစ်သလို မာန်သည် လည်း များ ပြား ရှုပ်ထွေးလှသော ဆေးကျောင်းက စာတွေထဲမှာ ပဲ စိတ်ဝင်စားမှု အာရုံတွေကို နှစ်ထားတတ်သူဖြစ် သည်။ ။

သာမန်ကြည့်လျှင်တော့ ရိုးစင်းကာ ပျင်းစရာကောင်းသည့် နေထိုင်မှုဘဝပုံစံဟု သတ်မှတ်ရ ကောင်းသော်လည်း အဲဒါကိုက ကြည်နူးစရာကောင်းသော ဘဝရဲ့ နေထိုင်မှုပုံစံဟု မာန်တို့ တူဝရီး သားအဖ နှစ်ယောက်စလုံးက လက်ခံထားခဲ့ကြသည်။ ။
